cilitate accedere ⁊ conſideratores fieri eorū q̄ eueniebāt
ꝓpe exn̄te loco: ⁊ vt ſepulture teſtes eēnt ēt inimici cuſto-
dientes ſepulchrū: ⁊ vt falſus oñderetur is qui de furto
ſermo. BE. Myſtice aūt ioſeph interpretat̄ aptus ꝑ ac-
ceptōe boni opis: ad qđ monemur vt corpus dñi digne
ꝑcipe mereamur. THE. Nūc ēt quodamō xp̄s apud
auaros mortificat̄ in paupe famē patiēte. Eſto ḡ ioſeph
⁊ tege xp̄i nuditatē: nō ſemel ſ; in tuo tumulo ſpūali cōſi
derādo recōde ⁊ coopi ⁊ miſce myrrham ⁊ aloem ama-
ricātia cōſiderādo vocē illam: Jte maledicti in ignē eter
num qua nihil amarius eſtimo. CA.XX.

VNa autem ſabbati maria magdalene
venit mane cum adhuc tenebre eſſēt
ad monumentū: ⁊ vidit lapidē reuo
lutū a momumēto. Cucurrit ergo ⁊
venit ad ſimonē petrū ⁊ alium diſci
pulum quem amabat ieſus. ⁊ dicit illis: Tulerūt
dominū de monumēto: ⁊ neſcimus vbi poſuerūt
eum. Exijt ergo petrus ⁊ ille alius diſcipulus: ⁊ ve
nerunt ad monumētum. Currebāt autem duo ſi
mul: ⁊ ille alius diſcipulus precurrit citius petro:
⁊ venit primus ad monumentū. Et cum ſe incli
naſſet vidit poſita lintheamina: nō tamē introiuit
Venit ergo ſimon petrus ſequens eum: ⁊ intro
iuit in monumentū. Et vidit lintheamina poſita ⁊
ſudarium quod fuerat ſuper caput eius non cum
lintheaminibus poſitum: ſed ſepatim inuolutum
in vnum locum. Tūc ergo introiuit ⁊ ille diſcipu
lus qui venerat primus ad monumētū: ⁊ vidit ⁊
credit. Nōdū.n. ſciebant ſcripturam: quia opor
tuit eum a mortis reſurgere.

CHR. Quia iā trāſierat ſabbatū: ī quo ipediebat̄ a le
ge nō potuit maria magdalene ꝗeſcere: ſ; vēit ꝑfūdo dilu
culo ꝯſolationē quādā a loco ſepulture iuenire volens.
vñ dr̄: Vna aūt ſabbati maria magdalene venit mane cū
adhuc tenebre eēnt ad monumētū. AV. de cō. eua. Ve
nit ꝗdē maria magdalene: ſine dubio ceteris mulieribus
q̄ dño miniſtrauerāt plurimū dilectōe feruētior: vt ñ ime
rito ioānes ſolā cōmemoraret: tacitis eis q̄ cū illa fuerāt
ſicut alij teſtātur. AV. ſup ioānē. Vna aūt ſabbati ē: quē
iā diē dñicum ꝓpter dñi reſurrectionē mos chriſtianꝰ ap
pellat: quē matheꝰ primā ſabbati noiauit. BE. Dicit ḡ:
Vna ſabbati. hoc ē altera ſiue prima die poſt ſabbatum.
THE. Vel aliter: Hebdomade dies iudei ſabbatū no
minabāt: vnā aūt ex ſabbati diebus primā futuri āt ſecu
li exēplar ē hec dies: qm̄ futuri ſeculi vna dies ē nequaq̄
nocte iterpollata. Deus eni ibi ſol eſt: q̄ nunquā occidit.
In hac igitur die dñs reſurrexit icorruptibilitatē corpis
aſſumēs ſicut nos in futuro ſeculo icorruptōe iduemur.
AV. de cō. euā. Qđ āt marcꝰ dicit: Valde mane oriente
iā ſole: ñ rpugnat ei qđ hdr̄: Cū adhuc tenebre eēnt. die ꝗp
pe ſurgēte aliq̄ reliq̄e tenebraꝝ tātomagis extenuāt̄: quā
tomagis orit̄ lux. Nec ſic accipiēdū ē qđ ait marcꝰ: Val
de mane orto iā ſole: tāq̄ ſol ipe iā videret̄ ſup terrā: ſed
potius ſicut dicere ſolemꝰ eis ꝗbus volumꝰ ſignificare tē
peri aliq̄d faciēdū: orto iā ſole dr̄. i. de primo adueniēte
i has ptes. GRE. i bo. Cōgrue āt dr̄: Cū adhuc tenebre
eēnt. Maria eni auctorē oium quē carne viderat: mortuū
ꝗrebat in monumēto. ⁊ q; hūc mīme iuenit: furatū credi
dit. Adhuc ergo erāt tenebre cū venit ad monumētū. Se
ꝗtur ⁊ vidit lapidē reuolutū a monum̄to. AV. de cō. euā.
Jā ergo factū erat qđ ſolus matheꝰ cōmemorat de terre
motu ⁊ lapide reuoluto cōterritiſq; cuſtodibus. CHR.
Surrexit ꝗdē dñs lapide ⁊ ſignaculis ſepulchro iniacē
tibus q; vō oportebat ⁊ alios certificari apitur monu m̄

tū poſt reſurrectionē: ⁊ ita creditur qđ factū ē. hoc deniq;
⁊ mariā mouit. vidēs eni lapidē ſublatū nō intrauit neq;
ꝓſpexit: ſed ad diſcipulos ex multo amore cū velocitate
cucurrit. Nōdū aūt de reſurrectione nouerat aliq̄d mani
feſtū: ſ; putabat trāſlationē corpis eſſe factā. GLO. Et
iō cucurrit nūciare diſcipulis: vt aut ſecū q̄reret: aut ſecū
doleret. Et hoc ē qđ ſeq̄tur: Cucurrit ergo: ⁊ vēit ad ſimo
nē petrū ⁊ ad aliū diſcipulū quē diligebat ieſus. AVG.
Jta ſe cōmemorare ſolet ꝙ cum diligebat ieſus qui vtiq;
oēs. ſed ipm̄ ꝑ ceteris ⁊ familiarius diligebat: Seq̄t: Et
dixit eis: Tulerūt dñm meū ⁊ neſcio vbi poſuerūt eum.
GRE. iij. mo. Hoc aūt dicēſ totū pro pte iſinuat: ſolū ꝗp
pe corpus dñi ꝗſitura venerat: ⁊ quaſi totū dñz ſublatū
deplorat. AV. Nōnulli aūt codices greci ēt habēt: Tule-
runt dñm meū qđ videri dictū pōt ꝓpenſiore charitatis
vel famulatꝰ affectu. S; hoc in pluribꝰ codicibus quos
in ꝓmptu nō habemus. Diſcipulū āt quē diligebat ieſus
ſeipm̄ dicit. nam quippe ita cōmemorare ſolet ꝙ eum di
ligebat ieſus qui vtiq; oēs ſed ipſū pre ceteris ⁊ familia
rius diligebat. CHR. Euāgeliſta vero nō priuauit muli
erē hac laude: nec verecūdū exiſtiauit ꝙ ab ea plꝰ addi
ſceret. Audiētes ergo illi cū multo ſtudio monumēto inſi
ſtūt. GRE. Jlli aūt pre ceteris cucurrerūt: qui pre ceteris
amauerūt: v; petrus ⁊ ioānes. vñ ſequit̄: Exijt ergo petrꝰ
⁊ ille alius diſcipulus: ⁊ venerūt ad monumētū. THE.
S; ſi q̄ras quō aſtātibus cuſtodibus venerūt ad monu
mētū. Audis qđ: qm̄ poſtq̄ dñs reſurrexit ⁊ vna cū terre
motu affuit āgelus ī ſepulchro: receſſerūt cuſtodes anūci
antes phariſeis. AV. Cū aūt iā dixiſſet. venerūt ad mo-
numētū: regreſſus ē vt narret quō venerūt atq; ait. Curre
bāt āt duo ſimul, ⁊ ille aliꝰ diſcipulꝰ precurrit citius petro
⁊ venit prior ad monumētū. vbi oñdit ꝙ ipſe prior vene
rit ſ; tanq̄ de alio cūcta narrat. CHR. Veniēs aūt cōſi
derat linthcamia poſita. vñ ſeq̄tur: Et cū ſe iclinaſſ; vidit
poſita linthcamia: nihil tñ ipſe plꝰ ꝑſcrutat̄: ſ; deſiſtit. ⁊ h
ē qđ ſubdit: Nō tñ itroiuit. Petrꝰ vō vt feruidꝰ itroiens:
vniuerſa iſpexit diligēter ⁊ aplꝰ uidit. vnđ ſeq̄tur: Vēit ḡ
ſimon petrꝰ ſeq̄ns eū, ⁊ itro. i mo. ⁊ vidit lin. po. ⁊ ſud. qđ
fu. ſu. ca. eiꝰ nō cū li. po. ſ; ſep. iuol. i vn. lo. qđ erat reſur-
rectōis ſignū. Neq; eni ſi q̄dē eū trāſtuliſſet: corpꝰ eiꝰ dnu
daſſent: neq; ſi furati eēnt: huius rei fuiſſet ſolliciti vt le
uarēt ſudariū ⁊ iuoluerēt: ⁊ ponerēt i vnū locū ſeorſū a li
theaminibꝰ: ſ; ſimplr̄ vt ſe hēbat ſuſcepiſſēt corpus. iō ēt
ioānes premiſerat qm̄ ſepultꝰ ē cū myrrha q̄ ꝯglutiat cor
pori linthcamia: vt nō decipiaris ab his q̄ dicūt eū furto
ſublatū eē. Nō eni ita iſenſatꝰ eēt q̄ furaret: vt circa rē ſup
fluā tm̄ ſtudiū ꝯſūeret. Poſt petrū aūt ⁊ ioānes itroiuit.
vñ ſeq̄tur: Tūc ergo itro. ⁊ ille diſci. q̄ vene. pri. ad mo. ⁊
vidit ⁊ credidit. AV. Nōnulli putāt hoc ioānē credidiſ
ſe ꝙ ieſus rſurrexerit: ſ; qđ ſeq̄t hoc ñ idicat. vidit ḡ māc
monum̄tū ⁊ credidit qđ dixerat mulr̄. nā ſeq̄t: Nōdū. n.
ſciebāt ſcriptu. q; opo. eū a mor. reſur. Nō ergo eū credi
dit reſurrexiſſe: quē neſciebat oportere reſurgere. qñ aūt
ab ipſo dño audiebāt q̄uis aptiſſime diceret: ꝯſuetudine
tñ audiēdi ab illo pabolas ñ itelligebāt: ⁊ aliq̄d aliud eū
ſignificare credebāt. GRE. i bo. Hec āt tā ſubtilis euāge
liſte deſcriptō a myſterijs vacat̄ credēda ñ ē: p ioānē iuni
orē ſynagoga: p ſeniorē vō petrū eccl'ia gētiū deſignat: q; ⁊
ſi ad dei cultū ē prior ē ſynagoga q̄ eccl'ia gētiū. ad vſū tñ
ſecl'i prior ē mltitudo gētiū q̄ ſynagoga. Cucurrerūt āt ſil
q; ab ortꝰ ſui tpe vſq; ad occaſū pi ⁊ cōi via: ⁊ ſi ñ pari ⁊
cōi ſēſu gētilitas cū ſynagoga decurrit: vēit ſynagoga pri
or ad monum̄tū ſed minime intrauit: q; legiſ ꝗdē mādata
ꝑcepit ꝓphetias ō icarnatōe ac paſſiōe dñica audiuit: ſed
credere i mortuū noluit. Vēit āt ſimō petrꝰ ⁊ itroiuit i mo
numētū: q; ſecuta poſterior eccl'ia gētiū chriſtū ieſū ⁊ co-
gnouit carne mortuum ⁊ viuentem credidit deum. Su-
darium autem capitis domini cum lintheaminibus non
inuenitur quia caput chriſti deus ⁊ diuinitatis incom
prehenſibilia ſacramenta ab infirmitatis noſtre cognitio

ne diſiuncta ſunt: eiuſq; potentia creature tranſcendit na-
turā. Nō ſolū aūt ſeparatī ſed inuolutū inueniri dicitur:
qꝛ lintheī quo inuoluitur: nec initiū nec finis aſpicit. Cel-
ſitudo aūt diuinitatis nec recipit eē nec deſinit. Bene aūt
additur in vno loco: qꝛ in ſciſſura mentium deus non eſt:
⁊ illiꝰ eius gratiā hēre merētur qui ſe ab inuicē per ſectarū
ſcandala nō diuidūt. Sed qꝛ ſolet per ſudariū laborātiū
ſudor detergi: pōt ⁊ ſudarij noīe intelligi labor dei. Suda
riū ergo qđ ſup caput eiꝰ fuerat: ſeorſū inuenit: qꝛ ipſa re-
dēptoris noſtri paſſio lōge a noſtra paſſione diſiuncta eſt
qm̄ ipſe ſine culpa ꝓtulit qđ nos cū culpa toleramꝰ. Ipſe
ſponte morti ſuccūbere voluit: ad quā nos venimꝰ inuiti.
Poſtq̄ aūt intrauit petrus: ingreſſus ē ⁊ ioānes: qꝛ in fine
mūdi ad redēptoris fidē ēt iudea colligetur. THEO.
Uel aliter: Intellige petrū actiuū ⁊ ꝓmptū: Joannē vero
contēplatiuum: ⁊ docilē erga rerū diuinarū habuiſſe peri
tiā. plerūq; aūt preuenit cōtēplatiuus notitia ⁊ docilitate
ſed actiuus inſtātia feruoris ⁊ ſedulitate precedit illius
acumē: ⁊ prius inſpicit diuinū myſteriū.

¶ Abierunt ergo iterum diſcipuli ad ſemetipſos
Maria autem ſtabat ad monumentum foris plo
rans. dum ergo fleret inclinauit ſe ⁊ proſpexit in
monumentū: Et vidit duos angelos in albis ſedē
tes: vnum ad caput: ⁊ vnum ad pedes vbi poſitū
erat corpus ieſu. Dicunt ei illi: Mulier quid plo
ras? Dicit eis: Quia tulerunt dominum meum:
⁊ neſcio vbi poſuerunt eum. Hec cum dixiſſet cō
uerſa eſt retrorſum: ⁊ vidit ieſum ſtantem ⁊ nō ſcie
bat quia ieſus eſt. Dicit ei ieſus: Mulier: qd plo
ras? Quē queris? Illa exiſtimans quia hortula
nus eſſet: Dicit ei: Domine ſi tu ſuſtuliſti eum di
cito mihi vbi poſuiſti eum: ⁊ ego eum tollam. Di
cit ei ieſus: Maria. Conuerſa illa dicit ei: Rabbo
ni: quod dicitur magiſter. Dicit ei ieſus: Noli me
tangere: Nondū enim aſcendi ad patre meū. Ua
de autem ad fratres meos ⁊ dic eis: Aſcendo ad
patrem meum ⁊ patrem veſtrum: deū meum ⁊ de
um veſtrum. Uenit maria magdalene annuncīās
diſcipulis quia vidi dominum ⁊ hec dixit mihi.

¶ GRE. in ho. Maria aūt magdalene q̄ fuerat in ciuitate
peccatrix amādo veritatē lauerat lachrymis maculas cri
minis: cuiꝰ mētē magna vis amoris accēderat: que a mo
numēto dn̄i ēt diſcipulis recedētibꝰ nō recedebat. Dicitur
enim: Abierūt ergo iterū diſcipuli ad ſemetipſos. AV. i.
vbi habitabāt: ⁊ vn̄ ad monumētū cucurrerant. Uiris āt
redeūtibꝰ infirmiorē ſexū in eodē loco fortior figebat af
fectus. vn̄ ſequitur: Maria aūt ſtabat ad monumentū fo
ris plorans. AV. de con. euā. i. ante illū ſaxei ſepulchri
locū: ſed tn̄ intra illud ſpatiū quo iā ingreſſe fuerant: hortꝰ
quippe illic erat. CHR. Ne mireris aūt ꝙ maria ama
re flebat ad ſepulchrū: petrus vero nihil tale paſſus ē. cō
paſſibile. n. ē muliebre genꝰ ⁊ natura flebile. AV. Oculi
igit̄ q̄ dn̄ꝫ quæſierāt: ⁊ nō īuenerāt lachrymis vacabāt: am
pliꝰ dolētes ꝙ fuerat ablatus de monumento q̄ ꝙ fuerat
occiſus ī ligno: qm̄ magrī tātī cuius vita ſubtracta fuerat
nec memoria remanebat. AV. de con. euā. Uiderat aūt
cū alijs mulieribꝰ angelū ſedētē ad dextris ſup lapidē re
uolutū a monumēto: ad cuiꝰ verba cū fleret: ꝓſpexit ī mo
numētū. CHRY. Magnū. n. ad mitigationē ē monumē
tū apparēs vide deniq; eā vt plus requieſceret: ⁊ inclinā
tē ſe ⁊ volētē locū videre vbi iacuit corpꝰ. vn̄ ſeqt̄ur: Duꝫ
ergo fleret inclinauit ſe ⁊ proſpexit ī monumētū. GRE.
Amāti. n. ſemel aſpexiſſe nō ſufficit: qꝛ vis amoris inten
tionē multiplicat inquiſitionis. AV. Nimiū eni dolebat

nec ſuis nec diſcipulorum oculis facile putabat eē credē
dū: an potius diuino inſtinctu in animo eius effectum eſt
vt proſpiceret. GRE. Queſiuit enim corpus ⁊ minime in
uenit perſeuerauit vt quereret: vnde ⁊ cōtigit vt inueniret
actūq; eſt vt deſideria dilatata creſcerēt: ⁊ creſcentia cape
rent qđ inueniſſent: Sancta. n. deſideria dilatiōe creſcunt.
Si aūt dilatiōe deficiūt: deſideria non fuerunt. Iſta itaq;
que ſic amat: q̄ ſe ad monumētū quod proſpexerat iteruꝫ
inclinat: videamus quo fructu vis amoris in ea īgeminat
opus inquiſitionis. Sequit̄ enim: Et vi. duos ange. in al.
ſeden. vnum ad ca. ⁊ vnum ad pe. vbi po. fuerat cor. ie.
CHRY. Quia enim non erat excelſa mulieris mens
vt ex ſudarijs perciperet reſurrectionē: angelos videt in
leto habitu: vt ⁊ ipſa a paſſione mitiget̄. AV. Quid ē āt
ꝙ vnus ad caput ⁊ alter ad pedes ſedebat: an qm̄ qui gre
ce angeli dicuntur: latine ſūt nūcij. Iſto modo chriſti euā
geliū velut a capite vſq; ad pedes: ab initio vſq; in finem
ſignabant eſſe nunciandum. GVE. Uel ad caput ſedet
angelus cū per apoſtolos predicatur: qꝛ in principio erat
verbum. ⁊ quaſi ad pedes ſedet cū dī. Uerbū caro factuꝫ
ē. Poſſumus ēt per duos angelos duo teſtamenta agno
ſcere: que dum pari ſenſu incarnatū ⁊ mortuū ac reſurre
xiſſe dn̄m nūciant: q̄ſi teſtamētū prius ad caput ⁊ teſtamē
tū poſterius ad pedes ſedet. CHRY. Angeli aūt appa
rentes nihil de reſurrectione dicūt: ſed paulatim in euꝫ q̄
de reſurrectiōe ē intrant ſermonē. Quia. n. mulier vltra
conſuetudinē preclarū habitū viderat: ne turbetur audi
uit cōpaſſionis vocem. vnde ſequitur: Dicūt ei illi: mulier
quid ploras? Angeli lachrymas prohibebant: ⁊ futurum
quodāmodo gaudiū nunciabant. Ita eniꝫ dixerūt: Quid
ploras? ac ſi dicerent: plorare noli. GRE. Ipſa. n. ſacra
eloquia q̄ in nos lachrymas amoris excitant: eaſdem la
chrymas conſolantur dū nobis redēptoris noſtri ſpeciē
repromittunt. AV. At illa eos putat interrogaſſe neſci
entes cauſas prodit lachrymarum. vnde ſequitur: Dicit
eis: qꝛ tulerunt dominū meuꝫ. Dn̄m ſuum vocat dn̄i ſui
corpus exanime: a toto partē ſignificās: ſicut oēs confite
mur ieſū chriſtū filiū dei ſepultū: cum ſola eius ſepulta ſit
caro. Sequitur: Et neſcio vbi poſuerunt eum. Hec erat
cauſa maioris doloris: quia neſciebat quo iret ad conſo
landū dolorē. CHRY. Nondū aūt de reſurrectiōe ali
quid nouerat: ſed adhuc trāſlationē imaginabatur. AV.
de cō. euā. Hic intelligēdi ſūt ſurrexiſſe angeli: vt ēt ſtātes
viderētur: ſicut lucas eos viſos eē cōmemorat. AV. ſu-
per ioā: Sed hora iā venerat qua id quod nūciatū quo-
dāmodo fuerat ab angelis flere prohibentibꝰ: gaudium
ſuccederet flentibꝰ. vnde ſequit̄: Hec cū dixiſſet conuerſa
ē retrorſū. CHR. Sed quare ad angelos loquēs ⁊ nō-
dū ab eis aliquid audiēs conuertitur retrorſū? Mihi vi-
det̄ ꝙ hec ea dicente: chriſtus poſt eā apparuit: ⁊ angeli
conſiderantes dominatorē: ⁊ figura ⁊ inſpectione ⁊ motu
confeſtim oſtēderūt qm̄ dn̄m viderunt: ⁊ hoc ē qđ mulierē
conuerti retrorſum fecit. GRE. Notandū etiā ꝙ maria
que adhuc de dn̄i reſurrectione dubitabat cōuerſa retror
ſū ē vt videret ieſū: qꝛ videlicet per eādē dubitationē ſuā
quaſi tergū ī dn̄i faciē miſerat quē reſurrexiſſe minime cre
debat. Sꝫ qꝛ amabat ⁊ dubitabat: videbat ⁊ nō agnoſce-
bat eū. vn̄ ſeq̄tur: Et vidit ieſum ſtantē ⁊ nō ſciebat qꝛ ie-
ſus eſſet. CHRY. Angelis. n. vt dominator apparuit:
mulieri vero nō ita ne eā ex prima viſiōe ſtupefaceret. nō
enim oportebat eā repēte ad excelſa reducere: ſed paula
tim. Sequit̄: Dicit ei ieſus. Mulier quid ploras? quē que-
ris? GRE. Interrogat̄ doloris cā: vt augeat̄ deſideriū
quatenus cum nominaret quē quereret: in amorē eius ar
dētiꝰ eſtuaret. CHRY. Et qꝛ ī cōi figura apparuit: eſti-
mauit eū hortulanū eē. vn̄ ſequitur: Illa eſtimās qꝛ hortu
lanus eēt: dicit ei: Dn̄e ſi tu ſuſtuliſti eū dicito mihi vbi po
ſuiſti eū: vt ego eū tollam. hoc ē: ſi propter timorē iudeo-
rum leuaſti eum dicito mihi ⁊ ego eū accipiam. THE.

Timebat eniꝫ ne iudei ēt corpori īſeuirēt exanimi: ⁊ ideo
volebat ī alio loco incognito illud tranſponere. GRE.
Forſitā aūt nec errādo hec mulier errauitq̄ ieſuꝫ hortula
nū credidit: an nō ei ſpiritualiter hortulanꝰ erat qui in eiꝰ
pectore per amoris ſui vim ſemina virtutū virētia planta
bat. Sꝫ quid ē ꝙ viſo eo quē hortulanū credidit: cui nec
dū dixerat quē querebat ait: Dn̄e ſi tu ſuſtuliſti eum. Sed
vis amoris hoc agere ſolet in aīo: vt quē ipſe ſemꝑ cogi
tat: nullū aliū credat ignorare. Poſtq̄ aūt eā dn̄s cōi vo
cabulo appellauit ex ſexu: ⁊ agnitꝰ nō ē: vocat ex noīe. vn̄
ſequit: Dicit ei ieſus. Maria. ac ſi dicat: Recognoſce eum
a quo recognoſceris. Maria ergo qꝛ vocatur ex noīe re
cognoſcit auctorē: qꝛ ⁊ ipſe erat q̄ querebat exteriꝰ: ⁊ ipſe q̄
eā interius vt quereret docebat. vn̄ ſeq̄t: Conuerſa illa di
cit ei: Rabboni. qđ dicit magiſter. CHRY. Sicut. n. iu
deis qn̄q; īmanifeſtꝰ erat ⁊ pn̄s: ita, ⁊ loquēs cū volebat
ſeipſuꝫ notū faciebat. Qualiter aūt cōuerſa dicit cū chri
ſtus ad eā loqueret. Mihi videt ꝙ dicente ea: Vbi poſui
ſti eū: cōuerſa ē ad angelos vt interrogaret: cur ſtupefacti
eēnt. deinde xp̄s vocās eā conuertit eā ad ſeipſum: ⁊ per
vocē manifeſtū ſeipſuꝫ fecit. AV. Vel qꝛ priꝰ conuerſa
corpore quod nō erat putauit: nūc corde conuerſa quod
erat agnouit. Nemo aūt calūniet mulierē ꝙ hortulanū di
xerit dn̄ꝫ ⁊ ieſuꝫ magiſtrū. ibi. n. honorabat hominem a
quo beneficiū poſtulabat. hic recolebat doctorē: a quo di
ſcernere humana ⁊ diuina diſcebat. Aliter ergo dū dixit:
Suſtulerūt dn̄ꝫ meū. aliter autem: Dn̄e ſi tu ſuſtuliſti euꝫ.
GRE. Jā vero ab euāgeliſta nō ſubdit q̄d mulier fecit:
ſed ex eo inuit quod audiuit. Sequit: Dicit ei ieſus: Noli
me tangere. In his nāq; verbis oſ̄dit ꝙ maria āplecti vo
luit eius veſtigia quē recognouit. Sed cur tāgi nō debeat
ratio quoq; addit cū ſubiūgit: Nōdū. n. aſcē. ad pa. meum
AV. Sed ſi ſtās ī terra nō tāgit: ſedēs ī celo quō ab ho
mine tāget: q̄ certe anteq̄ aſcēderet diſcipulis ſuis ſe ob
tulit tāgēdū dicēs: Palpate ⁊ videte: qꝛ ſpūs carnē ⁊ oſſa
nō hꝫ: vt lucas teſtat. Quis aūt tā ſit abſurdus vt dicat eū
a diſcipulis quidē anteq̄ aſcendiſſet ad patrē: ſe voluiſſe
tangi: a mulieribꝰ aūt noluiſſe: niſi cū aſcēdiſſet ad patrem
Sꝫ leguntur ēt femine poſt reſurrectionē anteq̄ ad patrē
aſcenderet tetigiſſe ieſum: in qbꝰ erat etiā ipſa maria mag
dalena: narrante mattheo. Aut ergo hoc ſic dictū ē: vt in il
la femina figuraret eccleſia de gentibꝰ: q̄ in chriſtū nō cre
didit: niſi cū aſcendiſſet ad patrē: aut ſic in ſe credi voluit
ieſus: hoc ē ſic ſe ſpūaliter tangi ꝙ ipſe ⁊ pater vnū ſunt.
Eiꝰ quippe in intimis ſenſibꝰ quodāmodo aſcēdit ad pa
trē qui ſic ī eo ꝓfecerit vt patri agnoſcat equalē. Quō aūt
hec nō carnaliter adhuc ī eū credebat: quē ſicut hoīeꝫ fle
bat. AV. i. de tri. Tactꝰ aūt tanq̄ finē facit notionis: Jō
q; nolebat in eo eē finē intētī cordis in ſe: vt hoc quod vi
debatur tm̄mō putaret. CHRY. Vel aliter: Volebat
hec mulier adhuc cū xp̄o eē: ſicut ⁊ ante paſſionem: ⁊ pre
gaudio nihil magnū excogitabat: quāuis caro chriſti mol
to melior facta fuerit reſurgēdo. Ab hac ergo ītelligentia
eā abducēs dixit: Noli me tāgere: vt cū multa reuerentia
ei loquatur. vn̄ nec diſcipulis apparet de reliquo cuꝫ eis
cōuerſans: vt reuerētiꝰ ei attēdat dicēs: Nōdū. n. aſcendi
oſ̄dit quoniā illuc properat ⁊ feſtinat. Eū aūt qui illuc de
bet abire: ⁊ nō vltra cū hoībꝰ conuerſari nō oportebat cū
eadē videre mēte qua ⁊ an̄. ⁊ hoc manifeſtat cōſequenter
dicēs. Vade au. ad fra. meos ⁊ dic eis: Aſcē. ad pa. meuꝫ
⁊ pa. ve. deū meū ⁊ deū ve. HILA. xi. de tri. Inter cete
ras īpietates ſuas ēt hoc dicto dn̄i vti ſolēt heretici: vt p
id ꝙ pater eiꝰ pater eoꝝ eſt: ⁊ deꝰ eiꝰ deus eoꝝ ē in natura
dei non ſit: ſed in forma dei manens formā ſerui aſſūpſit
Et cū hoc ad homines in ſerui forma chriſtꝰ ieſus loquat
nō ambigit q̄n pater ſibi vt ceteris ſit ex ea parte qua hō
ē: ⁊ deꝰ ſibi vt cūctis ſit ex ea natura q̄ ſeruus eſt. Deniq;
hunc eundē ſermonē cepit dicens: Vade ad fratres meos
Fratres aūt ex carne ſūt deo. Ceterum vnigenitus deu

ſine fratribꝰ ē. AV. Vel aliter: Non ait patrem noſtruꝫ.
ſed patrē meū ⁊ patrē veſtrū. aliter ergo meū: aliter veſtꝝ
natura meū: gratia veſtrū. Neq; dixit deū noſtrū: ſed deū
meū: ſub quo ego homo ⁊ deū veſtrū: inter quos ⁊ ipſum
mediator ſum. AV. de con. euā. Tūc ergo egreſſa eſt a
monumēto: hoc ē ab illo loco vbi erat horti ſpaciuꝫ ante
lapidē effoſſuꝫ: ⁊ cū illa alie quas ſm̄ marcū inuaſerat tre
mor ⁊ pauor: ⁊ nemini. ſ. aliorū quicq̄ dicebant. vn̄ ⁊ hic
dicitur: Venit maria magdalene annuncians diſcipulis:
quia vidi dominū: ⁊ hec dixit mihi. GRE. Ecce huma
ni generis culpa ibi abſconditur vnde proceſſit. quia eniꝫ
in paradiſo mulier viro propinauit mortem: a ſepulchro
mulier viris annunciauit vitam: ⁊ dicta ſui viuificatoris
narrat: que mortiferi ſerpentis verba narrauerat. AV.
de con. euan. Dum autem cum alijs veniret. tunc ſm̄ mat
theum occurrit illis ieſus dicens: Auete. Sic ergo colligi
mus angelorum collocutionem bis numero eas habuiſ
ſe venientes ad monumentum: ⁊ etiam ipſius domini. ſe
mel. ſ. quando maria hortulanum putauit: ⁊ iterum cum
eis occurrit in via vt eas repetitione firmaret. ⁊ ſic venit
maria magdalene annuncians diſcipulis: non ſolum ipſa
ſed ⁊ alie quas lucas commemorat. BED. Myſtice au
tem maria que interpretat domina illuminata: illumina
trix: ſeu ſtella maris: ſignificat eccleſiam que magdalena
. i. turenſis dicitur. nam magdalon grece: latine turris di
citur: propter illud quod dicitur in pſalmo: Factus eſt mi
hi turris fortitudinis. In eo autem ꝙ hec mulier diſcipu
lis chriſtum reſurrexiſſe nunciauit: omnes monentur ma
xime quibus eſt cōmiſſum predicandi officium vt ſiq̄d
ei celitus reuelatum fuerit: ſtudioſe proximis propinēt.

¶ Cum ergo ſero eſſet die illo vna ſabbatorum
⁊ fores eſſent clauſe vbi erant diſcipuli congregati
propter metum iudeorum: venit ieſus ⁊ ſtetit ī me
dio: ⁊ dixit eis: Pax vobis. Et cum hoc dixiſſet
oſtendit eis manus ⁊ latus. Gauiſi ſunt ergo diſci
puli viſo domino. Dixit ergo eis iterū: Pax vo
bis. Sicut miſit me pater: ⁊ ego mitto vos. Hec
cū dixiſſet: inſufflauit: ⁊ dixit eis: Accipite ſpirituꝫ
ſanctum. Quorum remiſeritis peccata remittūtur
eis: ⁊ quorum retinueritis retenta ſunt. Thomas
autem vnus ex duodecim qui dicitur didymꝰ non
erat cum eis quando venit ieſus. Dixerunt ergo
ei alij diſcipuli: Vidimus dominū. Ille aūt dixit
eis: Niſi videro in manibus eius fixurā clauorum
⁊ mittam digitum meum in loco clauorū: ⁊ mittā
manū meaꝫ in latus eius non credā.

CHRY. Audientes diſciquli qđ maria annunciauit cō
ſequens erat vt aut diſcrederent: aut credentes dolerent
quoniam eos non reputauit dignos ſua viſione. Hoc igi
tur recogitantes: neq; per vnam diem dimiſit pertranſire
ſed ex eo ꝙ ſciebant iam ſuſcitatū eē: videre ſi ētibꝰ ⁊ timi
dis exiſtentibꝰ cū ſero factū eēt ipſis aſtitit. vnde dicitur:
Cum ergo ſe. eēt die illo vna ſabba. ⁊ fo. eſſent clauſe: vbi
erant diſci. congre. propter metū iu. BED. In hoc infir
mitas apoſtolorū monſtratur: qui foribus clauſis intus
congregati reſident propter timorē iudeorum: quorū me
tu fuerant prius diſperſi. Venit ieſus ⁊ ſtetit in medio.
Ideo autem ſero apparuit: quia conſequens erat tūc ma
xime eos timidos eſſe. THE. Vel quia preſtolabatur
vt omnes conuenirent. Oſtijs vero clauſis vt oſtēdat: qꝛ
eodē modo reſurrexit adiacente lapide ſuper monumen
tū. AV. in ſer. paſch. Non nulli autem de hac re ita mo
uentur: vt pene periclitentur afferētes contra miracula di
uina ꝓiudicia rocinationū ſuarū. Sic. n. diſputāt: Si cor
pus erat: ſi hoc ſurrexit de ſepulchro qđ pepēdit in ligno

¶ Ca. XX.

Quomodo per oſtia clauſa intrare potuit. Si cōprehen/
dis modū: non ē miraculū. vbi deficit ratio: ibi ē fidei edi
ficatio. AV. ſuper ioan. Moli quidē corporis vbi diui
nitas erat oſtia clauſa non obſtiterūt. Ille quippe nō eis
apertis intrare potuit quo naſcēte virginitas matris iuio
lata permāſit. CHRY. Sed mirabile ē qualiter phan
taſma eū nō eſtimarūt: ſed hoc fuit: qꝛ mulier preueniens
in eis multā fidē operata eſt. Sed ⁊ ipſe per viſū manife
ſtū ſe eis oſtēdit: ⁊ voce eoꝝ fluctuātē mētē firmauit. vnde
ſequitur: Et dixit eis: Pax vobis. i. ne tumultuemini. In
quo ēt cōmemorat verbū quod ante crucē dixerat: Pacē
meā do vobis: ⁊ rurſus In me pacē habebitis. GRE.
Et qꝛ ad illud corpus quod videri poterat fides intuen
tiū dubitabat: oſtēdit eis ꝓtinus man⁹ ⁊ latus. vnde ſequi/
tur: Et cū hoc dixiſſet: oſtēdit eis manus ⁊ lat⁹. Claui enim
man⁹ fixerāt: lancea lat⁹ aperuerat. ibi ad dubitādū cor/
da ſanāda: vulnerū ſūt ſeruata veſtigia. CHRY. Et qꝛ
ante crucē eis dixerat: Iterū videbo vos ⁊ gaudebit cor
veſtrū. hoc ope ipletur. vnde ſequit: Gauiſi ſunt diſcipuli
viſo dño. AV. xij. de ci. dei: Claritas qua iuſti fulgebūt
ſicut ſol i regno pr̄is ſui: in xp̄i corpore cū reſurrexit ab
oculis diſcipuloꝝ poti⁹ abſcōdita fuiſſe ꝙ defuiſſe credē
da ē. nō eni eā ferret human⁹ atqꝫ infirmus aſpect⁹ quā ille
a ſuis ita debēt attēdi vt poſſet agnoſci. CHR. Vniuer
ſa aūt hec eos ad fidē certiſſimā inducebāt: qꝛ vero preliū
iexpugnabile habebāt ad iudeos: rurſus eis pacē annun
ciat. vñ ſeqtur: Dixit eis ergo iterū: Pax vobis. BED.
Iteratio cōfirmatio ē: ſiue idō repetit: qꝛ gemina ē virt⁹ cha
ritatis vel qꝛ ipſe ē q fecit vtraqꝫ vnū. CHRY. Simul
quoqꝫ demōſtrat crucis efficaciā: per quā ſoluit omnia
triſtia ⁊ cōtulit oīa bona: ⁊ hoc ē pax. mulierib⁹ aūt ſupra
annūciatū ē gaudiū: qꝛ in triſtitijs illud gen⁹ erat: ⁊ hāc ſu
ſcepit maledictionē dicēte dño: In dolore paries. qꝛ ergo
vniuerſa ꝓhibētia ſunt deſtructa: ⁊ directa ſūt oīa dereli/
quo ſubdit: Sicut miſit me pater: ⁊ ego mitto vos. GRE.
Pr̄ quidē filiū miſit: qui huc pro redēptione generis hūa
ni incarnari cōſtituit. Itaqꝫ dicit: Sicut miſit me pater et
ego mitto vos. i. ea charitate vos diligo: cū iter ſcandalū
perſecutorē mitto: q me charitate pater diligit: quē venire
ad tolerādas paſſiones fecit. AV. Equalē aūt pr̄i filiū
nouim⁹: ſꝫ h vba mediatoris agnoſcim⁹. Mediū qppe ſe
oſtēdit dicēdo: Ille me ⁊ ego vos. CHRY. Sic igit eleua
uit eoꝝ animū ⁊ ab his q fcā ſūt: ⁊ a dignitate mittētis: ⁊
nō adhuc deprecatio ad patrē fit: ſed ſua auctoritate dat
eis virtutē. vñ ſeqtur: Hec cū dixiſſet: inſufflauit ⁊ dixit
eis: Accipite ſpiritūſanctū. AV. ix. de tri. Flat⁹ ergo ille
corpore⁹ ſubſtātia ſpūſſci nō fuit: ſꝫ demoſtratio per con
gruā ſignificationē nō tm̄ a pr̄e: ſꝫ ēt a filio ꝓcedere ſpūm
ſanctū. Quis. n. demētiſſim⁹ diceret aliū fuiſſe ſpūm quē
ſufflās dedit: ⁊ aliū quē poſt aſcenſionē ſuā miſit. GRE.
Cur aūt pri⁹ in terra diſcipulis dat: poſtmodum de celo
mittitur: niſi ꝙ duo ſūt precepta charitatis: dilectio vide
licet dei: ⁊ dilectio ꝓximi. in terra dat ſpūs: vt diligatur
proximus. ex celo datur ſpūs: vt diligat deus. ſicut ergo
vna ē charitas: ⁊ duo precepta: ita vn⁹ ē ſpūs ⁊ duo data
pri⁹ a cōſiſtēte dño in terra: poſtmodū dat ex celo: qꝛ pro
ximi amore dr̄ qualiter ꝑueniri debeat ad amorem dei.
CHR. Quidā aūt dicūt qm̄ nō ſpūꝫ dedit: ſꝫ aptos eos
ad ſuſceptionē ſpiritus per iſufflationē ꝯſtruxit. Si enim
angelū vidēs daniel exceſſum mētis paſſus ē: quid inef/
fabilē illā gratiā ſuſcipiētes paſſi eēnt niſi diſcipulos ſu/
os primit⁹ inſtruxiſſet: Nequaꝗ aūt quis peccabit dicēſ
tunc ſuſcepiſſe eos quādā ꝑtātē ſpūalis gratie: nō vt mor
tuos ſuſcitēt: ⁊ miracula faciēt: ſꝫ vt dimittant peccata. vñ
ſeqtur: Quoꝝ remi. pec. remit. eis: ⁊ quo. retinu. retē. ſūt
eis. AV. Eccleſie charitas q p ſpūmſcūꝫ diffūdit i cordi/
bus nr̄is ꝑticipū ſuoꝝ peccata dimittit. eoꝝ aūt qui non
ſunt ei⁹ ꝑticipes tenet. idō poſtꝙ dixit: Accipite ſpūmſcūꝫ
continuo de peccatoꝝ remiſſione ⁊ retentione ſubiecit.

GRE. Sciēdū vero ē ꝙ hi qui pri⁹ ſpūmſcūꝫ habuerūt
vt ⁊ ipſi inocētes viuerent: ⁊ in predicatiōe quibuſdā pro
deſſent: iccirco hunc poſt reſurrectionē dñi patenter acce
perunt: vt prodeſſe non paucis ſed pluribus poſſent. Li/
bet ergo intueri illi diſcipuli ad tanta onera hūilitatis vo
cati ad quantū culmē glorie ſint producti. Ecce nō ſolū de
ſeipſis ſecuri fiunt: ſꝫ ēt principatū ſupni iudicij ſortiūtur
vt vice dei quibuſdam peccata retineāt: quibuſdā vero
relaxent: hoꝝ nūc eccleſia ep̄i locū tenēt: ⁊ ſoluēdi ac ligā
di auctoritatem ſuſcipiunt: qui gradū regiminis ſortiunt.
Grādis honor: ſed graue pondus iſtius ē honoris. Duꝝ
quippe eſt vt qui neſcit tenere moderamina vite ſue iudex
fiat vite aliene. CHRY. Sacerdos. n. ⁊ ſi ꝓpriā bene di
ſpēſauerit vitā: alioꝝ vo nō cū diligētia curā habuerit cū
pernitioſis in gehennā vadit. Sciētes igit periculi magni
tudinē: multā tribuite eis deuotionē: ⁊ ēt ſi nō valde nobi
les fuerint: non aūt iuſtum eſt ab his qui in ꝑcipatu ſubi
iciūtur iudicari: ⁊ ſi vita eoꝝ fuerit valde detractabilis: i
nullo ledens in his que ſunt eis cōmiſſa a deo. non enim
ſacerdos: ſed neqꝫ angelus aut archangelus operari ali
quid poteſt in his que ſunt data a deo. Sed pater ⁊ filius
⁊ ſpūſſcūs oīa diſpēſant. Sacerdos aūt ſuā linguā ⁊ ma
nū tribuit. nō eni iuſtū eēt vt propter alteri⁹ malitiaꝫ circa
ſymbola noſtre ſalutis ledi eos q ad fidē veniūt. Oibus
aūt diſcipulis congregatis ſolus thomas deficiebat a di
ſperſione q iā facta erat. vñ di. Thomas aūt vn⁹ ex duo/
decim q dicit didym⁹ nō erat cū eis quando venit ieſus.
ALCVI. Didymus grece: latine gemin⁹: ꝓpter dubium
cor in credendo: thomas abyſſus qꝛ altitudinē diuinita/
tis certa fide penetrauit. GRE. Non aūt caſu geſtuꝫ eſt
vt electus ille diſcipulus tūc deeſſet. Egit nāqꝫ miro mō
ſuperna clementia vt diſcipulus dubitans dū i magiſtro
ſuo vulnera palparet carnis: in nobis vulnera ſanaret in
fidelitatis. Plus enim nobis infidelitas thome ad fidem
ꝙ fides credentiū diſcipuloꝝ profuit: qꝛ dū ille ad fidem
palpando reducitur: nr̄a mēs oī dubitatione poſtpoſita i
fide ſolidatur. BED. Queri aūt poteſt quare hic euan/
geliſta tunc thomā defuiſſe dicat cū lucas ſcribat ꝙ duo
diſcipuli euntes in Emaus reuerſi in hieruſalē inuenerūt
vndecim congregatos: ſed datur intelligi quoddam fuiſ
ſe interuallum ꝙ ad horā thomas egreſſus ſit: ⁊ ieſus ve/
niens in medio eoꝝ ſtetit. CHRY. Sicut aūt ſimplicit
⁊ qualitercūqꝫ credere facilitatis ē: ita multum inueſtiga
re ē groſſiſſime mentis: ⁊ propter hoc thomas accuſatur
Apoſtolis enim dicentib⁹: qm̄ vidimus dñm nō credidit
non tm̄ illis diſcredēs: quātū rēputās ipoſſibilē eē. vnde
ſequitur. Dixerūt ergo ei alij diſcipuli: vidim⁹ dominum.
Ille autem dixit eis: Niſi videro in manib⁹ eius fixuram
clauoꝝ: ⁊ mittā digitū meū in locū clauorum: ⁊ mittā ma
nū meā i lat⁹ ei⁹ nō credā. Aliſ. n. groſſior exiſtēs eaꝫ que
eſt per ſenſum groſſiſſimū. ſ. tactū querebat fidem ⁊ neqꝫ
oculis credebat. vñ nō ſufficit ei dicere: Niſi videro ſꝫ ad
didit: Et miſero digitū ⁊c.

¶ Et poſt dies octo iterum erant diſcipuli eius
intus ⁊ thomas cū eis. Venit ieſus ianuis clauſiſ
⁊ ſtetit in medio ⁊ dixit eis. Pax vobis. Deinde
dicit thome: Infer digitū tuū huc: ⁊ vide manus
meas: ⁊ affer manū tuā: ⁊ mitte in latus meū: ⁊ no
li eſſe incredulus ſed fidelis. Reſpondit thomas
⁊ dixit: Dominus meus ⁊ deus meus: Dicit ei ie
ſus: Quia vidiſti me thoma credidiſti: beati q nō
viderunt ⁊ crediderunt. Multa qdē ⁊ alia ſigna
fecit ieſus in conſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ que nō
ſunt ſcripta in libro hoc. Hec autēꝫ ſcripta ſūt vt
credatis: quia ieſus eſt filius dei: ⁊ vt credentes vi
tā habeatis in nomine eius.

CHRY. Conſidera dominatoris clemētiā: qualiter et
pro vna aīa oſtendit ſeipſū vulnera habētem ⁊ accedit vt
ſaluet vnū: ⁊ nimirū diſcipuli annunciantes digni erant fi
de ⁊ ipſe promittēs. Sed tñ q2 ſolus thomas queſiuit: ne
q3 hoc eū priuauit chriſtus: nō aūt ſtatim ei apparet: ſed
poſt dies octo: vt in medio a diſcipulis admonit⁹ accen
datur in maius deſideriū ⁊ fidelior fieret in futurū. vnde
dicit: Et poſt dies octo iterū erant diſcipuli eius intus et
thomas cū eis. Uenit ieſus ianuis clauſis: ⁊ ſtetit in me
dio: ⁊ dixit: Pax vobis. AV. in ſer. paſ. Queris a me et
dicis: ſi per oſtia clauſa itrauit: vbi ē corporis modus: et
ego reſpōdeo: ſi ſuper mare ambulauit: vbi ē corporis pō
dus: ſed fecit illud dñs tanq̄ dñs: nūquid igitur quia re
ſurrexit deſtitit eē dominus. CHRY. Stat itaq3 ieſus
⁊ nō expectat a thoma interrogari: ſed vt oſtendat quoni
am cū loquebāt ad condiſcipulos aderat: eiſdem verbis
vſus eſt. Et primo quidem increpat vel iproperat. vnde ſe
quitur: Deinde dicit thome: infer digitum tuū huc: ⁊ vide
manus meas: ⁊ affer manū tuā: ⁊ mitte in latus meū. ſecū
do autē erudit dicēs: Et noli eſſe incredulus ſed fidelis. vi
de qm̄ infidelitatis erat ābiguitas: anteq̄ ſpiritūſanctū
acciperet: poſtea aūt nō: ſed firmi erant de reliquo. Dignū
aūt eſt querere qualiter corpus incorruptibile typos ha
bebat clauorū: ſed ne tumultueris: cōdeſcenſionis .n. erat
vt diſcerent: quoniā ipſe erat qui crucifixus fuerat. AV.
de ſymbolo: Poſſet autē ſi vellet de corpore ſuſcitato et
clarificato omnē maculā cuiuſlibet cicatricis abſtergere. ſ3
ſciebat quare cicatrices in ſuo corpore reſeruaret. Sicut
enim demonſtrauit thome non credenti niſi tangeret ⁊ vi
deret: ita et inimicis ſuis vulnera demonſtraturus eſt ſua
nō ꝙ eis dicat ſicut thome: Quia vidiſti credidiſti: ſed vt
conuincēs eos veritas dicat: Ecce hominem quē crucifi
xiſtis: videtis vulnera que infixiſtis: agnoſcitis latus qd
pungiſtis: qm̄ per vos ⁊ propter vos apertū ē: nec tamen
intrare voluiſtis. AV. xxij. de ci. dei: Neſcio autē quo
modo etiā ſic afficimur amore martyrū beatorū: vt veli
mus in illo regno in eorū corporib⁹ videre vulnerum cica
trices que pro chriſti noīe pertulerunt: ⁊ fortaſſe videbi
mus. nō .n. deformitas in eis: ſed dignitas erit: ⁊ quedā
q̄uis in corpore non corporis ſed virtutis pulchritudo
fulgebit. nec ideo tñ ſi aliqua martyribus āputata ⁊ abla
ta ſunt mēbra: ſine ipſis mēbris in reſurrectiōe erūt mor
tuorū: quibus dictū ē: Capillus capitis veſtri nō peribit.
Sed ſi hoc decebit in illo nouo ſeculo: vt inditia glorioſo
rū vulnerum in illa imortali carne cernant vbi mēbra vt
precidērent percuſſa vel ſecta ſunt ibi cicatrices: ſed tamē
eiſdē mēbris redditis nō perditis apparebunt. Quāuis
igitur oīa que acciderāt corpori vitia tunc nō erūt: nō ſūt
tamē appellāda vitia: ſed virtutis indicia. GRE. in ho.
Palpādā autem carnē domin⁹ prebuit quā clauſis ianu
is introduxit: qua in re duo mira ⁊ iuxta humanā ratiōē
valde ſibi contraria oſtendit: dū poſt reſurrectionē corp⁹
ſuum ⁊ incorruptibile: ⁊ tamen palpabile demonſtrauit.
Nam ⁊ corrūpi neceſſe eſt quod palpatur: ⁊ palpari non
poteſt quod non corrumpitur: ⁊ incorruptibilem ſe ergo
⁊ palpabilem demonſtrauit: vt profecto poſt reſurrectio
nem eſſe oſtenderetur corpus ſuum ⁊ eiuſdē nature ⁊ al
terius glorie. GRE. xiiij. mora. Corpus etiam noſtrum
in illa reſurrectionis gloria erit quidē ſubtile per effectū
ſpiritalis potētie: ſ3 palpabile p veritatē nature: Nō autē
ſicut euticius ſcripſit ipalpabile: ⁊ vētis aereq3 ſubtilius.
AV. Uidebat aūt thomas tāgebatq3 hominē: ⁊ cōfite
bat deū quē nō videbat neq3 tāgebat: ſ3 per hoc qd vide
bat atq3 tāgebat: illud iā remota dubitatiōe credebat. vñ
ſequit: Rñdit thomas: ⁊ dixit ei: Dñs me⁹ ⁊ deus me⁹.
THE. Qui pri⁹ infidelis fuerat: poſt lateris tactū opti
mū ſe theologū oſtēdit. Nā duplicē naturā vnicāq3 hypo
ſtaſim chriſti ediſſeruit. dicēdo .n. Dñs me⁹ humanā natu
rā: dicēdo vero deus meus: diuinā confeſſus ē: ⁊ vnū ⁊

eundem deum ⁊ dñm. Sequitur: Dicit ei ieſus: Quia vidi
diſti me credidiſti. AV. Non ait tetigiſti me ſed vidiſti me
qm̄ generalis quodāmodo ē ſenſus viſus. nā ⁊ per quattu
or alios ſenſus noiari ſolet velut cū dicim⁹: Audi ⁊ vide
q̄ bene ſonet: olfac ⁊ vide q̄ bene oleat: guſta ⁊ vide q̄ be
ne ſapiat: tange ⁊ vide q̄ bene caleat. vnde ⁊ hic dñs dicit
Infer digitū tuū huc ⁊ vide manus meas. Quid aliud ait
q̄ tange ⁊ vide: nec tñ ille oculos habebat i digito: ergo ſi
ue intuendo ſiue etiā tangendo hinc ait: Quia vidiſti me
credidiſti: quāuis dici poſſit nō auſū fuiſſe diſcipulū tan
gere cū ſe offerret ille tangēdū. GRE. Sed cū apoſtolus
dicat fides ē ſubſtātia ſperandarū rerum argumētum nō
apparentium: profecto liquet: quia que apparēt: iā fidem
non habent: ſed agnitionē. Dum ergo vidit thomas: cum
palpauit: cur ei dicitur: Quia vidiſti me credidiſti. ſed ali
ud vidit: aliud credidit: hominē vidit: ⁊ deū confeſſus eſt.
Letificat aūt valde quod ſequitur: Beati qui non viderūt
⁊ crediderunt. In qua ſententia nos ſpecialiter ſignificati
ſumus: qui cum quē carne non vidim⁹ mente retinem⁹: ſi
tñ fidē nrā opib⁹ ſeqmur. Ille .n. vere credit: qui exercet
opādo qd credit. AV. Preteriti aūt tpis vſus ē verbis
tanq̄ ille q id qd erat futurū in ſua nouerat predeſtinatio
ne iā factū. CHRY. Cū ḡ aliqs nūc dixerit: Utinā in tē
porib⁹ illis fuiſſe: ⁊ vidiſſē xp̄m miracula faciētē excogi
tet: Beati q nō viderūt ⁊ crediderūt. THE. Exprimit āt
⁊ hic diſcipulos q nec plagas clauorū nec lat⁹ palpantes
crediderūt. CHRY. Quia vero ioānes pauciora alijs
euangeliſtis dixerat ſubiūgit. Multa qdē ⁊ alia ſigna fec
ieſus i cōſpectu diſcipulorū ſuorū que nō ſūt ſcripta i libro
hoc: ſed nec alij oia dixerūt: ſed que erāt ſufficientia attra
here ad fidē audiētes. Mihi aūt videtur hic dicere ea q̄
poſt reſurrectionē ſunt ſigna: ⁊ ideo dicit in conſpectu di
ſcipulorū ſuorum cū qb⁹ ſolis poſt reſurrectionē cōuerſa
tus ē. deinde vt diſcas qm̄ nō ſolū diſcipulorū grā ſigna
fiebāt: induxit: Hec aūt ſcripta ſunt vt credatis q2 ieſus ē
chriſtus fili⁹ dei: cōiter ad humanam naturā loquēs. ⁊ vt
oſtendat qm̄ nō illi q credit: ſed nobiſipſis vtile ē credere
ſubdit: Et vt credētes vitam habeatis in nomine eius. i.
per ieſum: ipſe autē ē vita.

CA. XXI.

Oſtea manifeſtauit ſe iterū ieſus ad
mare tyberiadis. Manifeſtauit autē
ſic: Erant ſimul ſimon petrus ⁊ tho
mas q dicitur didymus ⁊ nathanael
qui erat a chana galilee: ⁊ filij zebedei
⁊ alij ex diſcipulis eius duo. Dicit ei ſimon petrus
Uado piſcari. Dicūt ei: Uenimus ⁊ nos tecū. Et
exierunt ⁊ aſcenderunt in nauē: ⁊ illa nocte nihil
prendiderūt. Mane aūt facto ſtetit ieſus i littore:
non tamē cognouerūt diſcipuli: quia ieſus ē. Dicit
ergo eis ieſus: Pueri: nūquid pulmentariū habe
tis? Reſpōderūt ei: Nō. Dicit eis: Mittite i dextrā
nauigij rhete: ⁊ inuenietis. Miſerūt ergo ⁊ iā nō
valebant illud trahere pre multitudine piſciū: Di
cit ergo diſcipulus ille quē diligebat ieſus petro:
Dominus ē. Simon petrus cū audiſſet q2 dñs eſt
tunica ſuccinxit ſe. Erat enim nudus ⁊ miſit ſe i ma
re. Alij aūt diſcipuli nauigio venerunt. Nō .n. lon
ge erant a terra: ſed quaſi cubitis ducentis trahen
tes rhete piſciū. Ut ergo deſcēderūt in terrā: vide
runt prunas poſitas ⁊ piſcē ſuperpoſitū ⁊ panem
Dicit eis ieſus: Afferte de piſcib⁹ quos prēdidiſtis
nūc. Aſcēdit ſimō petr⁹ ⁊ traxit rhete i terrā plenū
magnis piſcib⁹ cētūqnq̄gītatrib⁹. Et cū tanti eēnt